

Переклад затверджений

Заступник генерального директора Урядового офісу
координації європейської та
євроатлантичної інтеграції
Секретаріату Кабінету Міністрів України
(найменування посади)

(підпис)

О.В. Генчев
(ініціали та прізвище)

26 травня 2021 р.

2006F0783 — UA — 28.03.2009 — 001.001

**Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної
відповідальності за його зміст**

► В

РАМКОВЕ РІШЕННЯ РАДИ 2006/783/ЮВС

від 6 жовтня 2006 року

про застосування принципу взаємного визнання до наказів про конфіскацію

(ОВ L 328, 24.11.2006, с. 59)

Зі змінами, внесеними:

Офіційний вісник

№ сторінка дата

► МІ

РАМКОВИМ РІШЕННЯМ РАДИ 2009/299/ЮВС від
26 лютого 2009 року

L 81 24 27.03.2009

▼ В

РАМКОВЕ РІШЕННЯ РАДИ 2006/783/ЮВС

від 6 жовтня 2006 року

про застосування принципу взаємного визнання до наказів про конфіскацію

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про Європейський Союз, зокрема його статті 31(1)(a) та 34(2)(b),

Беручи до уваги ініціативу Королівства Данія (¹),

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту (²),

Цей документ слугує суто засобом документування, і установи не несуть жодної відповідальності за його зміст

РАМКОВЕ РІШЕННЯ РАДИ 2006/783/ЮВС

від 6 жовтня 2006 року

про застосування принципу взаємного визнання до наказів про конфіскацію

(ОВ L 328, 24.11.2006, с. 59)

Зі змінами, внесеними:

		Офіційний вісник		
		№	сторінка	дата
► М1	РАМКОВИМ РІШЕННЯМ РАДИ 2009/299/ЮВС від 26 лютого 2009 року	L 81	24	27.03.2009

РАМКОВЕ РІШЕННЯ РАДИ 2006/783/ЮВС

від 6 жовтня 2006 року

про застосування принципу взаємного визнання до наказів про конфіскацію

РАДА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ,

Беручи до уваги Договір про Європейський Союз, зокрема його статті 31(1)(а) та 34(2)(b),

Беручи до уваги ініціативу Королівства Данія (¹),

Беручи до уваги висновок Європейського Парламенту (²),

Оскільки:

- (1) На засіданні в Тампере 15 та 16 жовтня 1999 року Європейська Рада наголосила, що принцип взаємного визнання повинен стати основою судової співпраці як у цивільних, так і в кримінальних справах в Союзі.
- (2) Згідно з параграфом 51 висновків Європейської Ради в Тампере, відмивання грошей лежить в самій основі організованої злочинності, тому це явище має викорінюватися де б воно не виникало, і що Європейська Рада має намір забезпечити вжиття конкретних заходів для розшуку, заморожування, арешту та конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом. У цьому зв'язку в параграфі 55 висновків Європейська Рада також закликає до наближення кримінального права та процесуальних норм щодо відмивання грошей (наприклад, розшуку, заморожування та конфіскації коштів).
- (3) Усі держави-члени ратифікували Конвенцію Ради Європи про відмивання, пошук, арешт та конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом від 8 листопада 1990 року, далі — «Конвенція 1990 року». Конвенція зобов'язує держави, що підписали Конвенцію, визнавати та виконувати накази про конфіскацію, видані іншою державою, або подати запит до її компетентних органів з метою отримання наказу про конфіскацію та, якщо такий наказ видано, виконувати його. Сторони можуть відхилити запит про конфіскацію, *між іншим*, якщо злочин, якого стосується запит, не є злочином згідно з системою права Сторони, яка отримала запит, або якщо система права Сторони, яка отримала запит, не передбачає покарання злочину, якого стосується запит, у вигляді конфіскації.
- (4) 30 листопада 2000 року Рада ухвалила програму заходів щодо впровадження принципу взаємного

визнання рішень у кримінальних справах, із наданням першочергового пріоритету (заходи 6 і 7) прийняттю інструменту, що застосовує принцип взаємного визнання до заморожування доказів і власності. Крім того, згідно з параграфом 3.3 програми, її метою є підвищення якості, відповідно до принципу взаємного визнання, виконання наказу про конфіскацію, виданого в одній державі-члені, іншою державою-членом, *між іншим*, для повернення майна жертвам кримінальних злочинів із урахуванням положень Конвенції 1990 року. Для досягнення зазначеної мети, це Рамкове рішення зменшує, в межах сфери застосування, підстави для відмови в примусовому виконанні наказів про конфіскацію та унеможливорює використання державами-членами будь-якої системи конверсії таких наказів у національні.

- (5) Рамкове рішення Ради 2001/500/ЮВС (³) встановлює положення про відмивання грошей, виявлення, відстеження, заморожування, арешт і конфіскацію засобів і доходів, одержаних злочинним шляхом. Відповідно до вказаного Рамкового рішення, держави-члени також повинні не вносити або не підтримувати застережень щодо положень статті 2 Конвенції 1990 року в частині конфіскації, якщо злочин карається позбавленням волі або її обмеженням за наказом про тримання під вартою на максимальний строк, що перевищує один рік.
- (6) 22 липня 2003 року Рада ухвалила Рамкове рішення 2003/577/ЮВС про виконання в Європейському Союзі наказів про заморожування власності або доказів (⁴).
- (7) Фінансова вигода є основним мотивом організованої злочинності. Для забезпечення ефективності будь-яких спроб запобігання та боротьби з такою злочинністю, їх необхідно зосередити на розшуку, заморожуванні, арешті та конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом. Недостатньо лише забезпечити взаємне визнання в Європейському Союзі тимчасових правових заходів, таких як заморожування та арешт; ефективний контроль економічних злочинів вимагає також взаємного визнання наказів про конфіскацію доходів, одержаних злочинним шляхом.
- (8) Метою цього Рамкового рішення є сприяння співпраці між державами-членами щодо взаємного визнання та виконання наказів про конфіскацію власності таким чином, щоб зобов'язати держави-члени визнавати та виконувати на своїй території накази про конфіскацію, видані компетентним кримінальним судом іншої держави-члена. Це Рамкове рішення пов'язане з Рамковим рішенням Ради 2005/212/ЮВС від 24 лютого 2005 року про конфіскацію доходів, засобів і власності, одержаних злочинним шляхом (⁵). Метою зазначеного вище Рамкового рішення є встановлення в державах-членах дієвих правил конфіскації доходів, одержаних злочинним шляхом, *між іншим*, відносно тягача доказування стосовно джерел походження активів, що належать особі, визнаній винною у вчиненні злочину, пов'язаного з організованою злочинною діяльністю.
- (9) Співпраця між державами-членами, яка базується на принципі взаємного визнання та негайного виконання судових рішень, передбачає впевненість у тому, що рішення, які підлягають визнанню та виконанню, завжди ухвалюватимуться відповідно до принципів законності, субсидіарності та пропорційності. Вона також передбачає збереження прав, наданих сторонам або bona fide заінтересованим третім сторонам. У цьому контексті, необхідно належним чином врахувати питання запобігання поданню нечесних позовів юридичними або фізичними особами.
- (10) Належна практична реалізація цього Рамкового рішення передбачає тісний зв'язок між відповідними компетентними національними органами, зокрема у випадках одночасного виконання наказу про конфіскацію у більш ніж одній державі-члені.
- (11) Терміни «доходи» та «засоби», що використовуються в цьому Рамковому рішенні, достатньо широко означені, щоб за необхідності включати об'єкти злочинів.
- (12) У разі наявності сумнівів стосовно місцезнаходження власності, яка підлягає конфіскації, держави-члени використовують всі наявні засоби, в тому числі всі наявні інформаційні системи, для визначення правильного місцезнаходження такої власності.
- (13) Це Рамкове рішення поважає фундаментальні права і дотримується принципів, визнаних у статті 6 Договору про Європейський Союз та відображених у Хартії фундаментальних прав Європейського Союзу, зокрема в її главі VI. Ніщо в цьому Рамковому рішенні не може тлумачитися як заборона відмови в конфіскації власності, щодо якої було видано наказ про конфіскацію, якщо є підстави

вважати з огляду на об'єктивні чинники, що наказ про конфіскацію було видано з метою переслідування або покарання особи через її стать, расову приналежність, віросповідання, етнічне походження, громадянство, мову, політичні погляди чи сексуальну орієнтацію або що становище такої особи може зазнати шкоди з будь-якої з цих причин.

- (14) Це Рамкове рішення не перешкоджає будь-якій державі-члену застосовувати свої конституційні норми належного судочинства, свободи об'єднань, свободи преси та свободи вияву поглядів в інших засобах масової інформації,
- (15) Це Рамкове рішення не стосується повернення власності законному власнику.
- (16) Це Рамкове рішення не порушує мети, з якою держави-члени використовують кошти, отримані внаслідок його застосування.
- (17) Це Рамкове рішення не впливає на виконання покладених на держави-члени обов'язків щодо підтримування правопорядку та забезпечення внутрішньої безпеки відповідно до статті 33 Договору про Європейський Союз,

УХВАЛИЛА ЦЕ РАМКОВЕ РІШЕННЯ:

Стаття 1

Ціль

1. Ціллю цього Рамкового рішення є встановлення правил, згідно з якими держава-член визнає та виконує на своїй території наказ про конфіскацію, виданий судовим органом іншої держави-члена в рамках кримінального провадження.
2. Це Рамкове рішення не призводить до зміни зобов'язання щодо дотримання фундаментальних прав і фундаментальних правових принципів, закріплених у статті 6 Договору про Європейський Союз, а також будь-які відповідні обов'язки, покладені на судові органи у цьому зв'язку, залишаються без змін.

Стаття 2

Терміни та означення

Для цілей цього Рамкового рішення:

- (a) «держава, що видає наказ» означає державу-член, судовий орган якої видає наказ про конфіскацію в рамках кримінального провадження;
- (b) «держава, що виконує наказ» означає державу-член, якій передано наказ про конфіскацію з метою виконання;
- (c) «наказ про конфіскацію» означає покарання або захід, призначені судом після розгляду справи стосовно кримінального злочину чи кримінальних злочинів, результатом якого є остаточне позбавлення власності;
- (d) «власність» включає власність будь-якого виду, матеріальну власність чи власність, виражену в правах, рухоме чи нерухоме майно та правові документи або документи, які підтверджують право на таку власність чи частку в ній, які суд держави, що видає наказ, вважає:
  - (i) доходами, одержаними від злочину, або еквівалентом повної або часткової вартості таких доходів;
або
— засобом або об'єктом такого злочину;
або
  - (iii) предметом конфіскації внаслідок застосування в державі, що видає наказ, будь-якого з розширених повноважень щодо конфіскації, визначених у статті 3(1) та (2) Рамкового

рішення 2005/212/ЮВС;

або

- (iv) предметом конфіскації відповідно до будь-яких інших положень стосовно розширених повноважень щодо конфіскації згідно з правом держави, що видає наказ;
- (e) «доходи» означає будь-яку економічну вигоду, набуту злочинним шляхом. Вона може складатися з будь-якої власності;
- (f) «засоби» означає будь-яку власність, яка повністю або частково використовується або може використовуватися будь-яким чином для вчинення кримінального злочину чи кримінальних злочинів;
- (g) «предмети культури, які є частиною національної культурної спадщини» визначаються відповідно до статті 1(1) Директиви Ради 93/7/ЄЕС від 15 березня 1993 року про повернення предметів культури, незаконно вивезених з території держави-члена (⁶);
- (h) у разі видання наказу про конфіскацію за результатами кримінального провадження щодо предикатного злочину та відмивання грошей, «кримінальний злочин», зазначений у статті 8(2)(f) означає предикатний злочин.

Стаття 3

Визначення компетентних органів

1. Кожна держава-член повідомляє Генеральний секретаріат Ради про орган або органи, які відповідно до її національного права, вона вважає компетентними для виконання цього Рамкового рішення, якщо ця держава-член є:

— державою, що видає наказ;

— або

— державою, що виконує наказ.

2. Незалежно від положень статті 4(1) та (2), держава-член може, якщо це необхідно з огляду на структуру її внутрішньої судової системи, призначити один чи декілька центральних органів бути відповідальними за адміністративне передавання та отримання наказів про конфіскацію та надання допомоги компетентним органам.

3. Генеральний секретаріат Ради передає державам-членам та Комісії отриману інформацію.

Стаття 4

Передавання наказів про конфіскацію

1. У разі ухвалення наказу про конфіскацію, що передбачає вимогу сплати грошової суми, наказ про конфіскацію разом із довідкою, зазначеною в параграфі 2, стандартна форма якої наведена у додатку, може бути переданий до компетентного органу держави-члена, в якій на обґрунтовану думку компетентного органу держави, що видає наказ, фізична або юридична особа, щодо якої видано наказ про конфіскацію, має власність або дохід.

У разі ухвалення наказу про конфіскацію конкретних об'єктів власності, наказ про конфіскацію та довідка можуть бути передані до компетентного органу держави-члена, в якій на обґрунтовану думку компетентного органу держави, що видає наказ, розташована власність, що підлягає конфіскації.

У разі відсутності обґрунтованих підстав, які дозволяли б державі, що видає наказ, визначити державу-член, якій може бути переданий наказ про конфіскацію, наказ про конфіскацію може бути переданий до компетентного органу держави-члена, в якій фізична або юридична особа, щодо якої видано наказ про конфіскацію, має постійне місце проживання або, відповідно, місце реєстрації.

2. Наказ про конфіскацію або його засвідчена копія передається разом із довідкою безпосередньо до компетентного органу держави, що видає наказ, або до органу держави, що виконує наказ, будь-якими

засобами, здатними створювати письмове підтвердження за умов, що уможлиблюють встановлення його достовірності державою, що виконує наказ. Оригінал наказу про конфіскацію або його засвідчена копія та оригінал довідки за потреби передаються державі, що виконує наказ. Усі офіційні повідомлення подаються безпосередньо до зазначених компетентних органів.

3. Довідка підписується, а її зміст засвідчується як достовірний компетентним органом держави, що видає наказ.

4. Якщо компетентний виконавчий орган невідомий, судовий орган держави, що видає наказ, здійснює всі необхідні запити, у тому числі через контактні пункти Європейської судової мережі, з метою отримання інформації від держави, що виконує наказ.

5. Якщо орган держави, що виконує наказ про конфіскацію, не має юрисдикції визнати його та вжити необхідних заходів для його виконання, він *ex officio* передає наказ про конфіскацію до компетентного виконавчого органу та інформує про це компетентний орган держави, що видає наказ.

Стаття 5

Передавання наказу про конфіскацію одній або декільком державам, які виконують наказ

1. З урахуванням параграфів 2 і 3, наказ про конфіскацію може бути переданий відповідно до статті 4 лише до однієї держави, що виконує такий наказ, в будь-який час.

2. Наказ про конфіскацію конкретних об'єктів власності може бути переданий одночасно до більш ніж однієї держави, що виконує такий наказ, якщо:

— компетентний орган держави, що видає наказ, має обґрунтовані підстави вважати, що різні об'єкти власності, які підлягають конфіскації згідно з наказом, розташовані в різних державах, які виконують такий наказ;

— конфіскація конкретного об'єкта власності за наказом про конфіскацію передбачає проведення дій у більш ніж одній державі, що виконує такий наказ;

— або

— компетентний орган держави, що видає наказ, має обґрунтовані підстави вважати, що конкретний об'єкт власності, який підлягає конфіскації згідно з наказом, розташований в одній із двох або більше визначених держав, які виконують наказ.

3. Наказ про конфіскацію, що передбачає вимогу сплати грошової суми, може бути одночасно переданий до більш ніж однієї держави, що виконує наказ, якщо компетентний орган держави, що видає такий наказ, вважає це за необхідне, наприклад якщо:

— зазначена власність не була заморожена відповідно до Рамкового рішення Ради 2003/577/ЮВС;

— або

— вартість власності, що може бути конфіскована в державі, що видає наказ про конфіскацію, та в будь-якій державі, яка його виконує, є недостатньою для стягнення суми в повному обсязі за таким наказом.

Стаття 6

Злочини

1. Якщо дії, що слугують підставою для винесення наказу про конфіскацію, складають наведені нижче злочини, як вони визначені правом держави, що видає наказ про конфіскацію, та якщо вони караються у державі, що видає наказ, позбавленням волі на строк не менше трьох років, не підлягають перевірці на предмет подвійної злочинності діяння:

— участь у злочинній організації;

— тероризм;

— торгівля людьми;

- сексуальна експлуатація дітей і дитяча порнографія;
- незаконна торгівля наркотичними засобами та психотропними речовинами;
- незаконна торгівля зброєю, боєприпасами та вибуховими речовинами;
- корупція;
- шахрайство, в тому числі шахрайство, що впливає на фінансові інтереси Європейських Співтовариств у розумінні Конвенції від 26 липня 1995 року про захист фінансових інтересів Європейських Співтовариств;
- відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом;
- підроблення грошей, у тому числі євро;
- злочини, пов'язані з комп'ютерними технологіями;
- екологічні злочини, в тому числі незаконна торгівля тваринами таких видів, що перебувають під загрозою вимирання, а також рослинами таких видів і сортів, що перебувають під загрозою зникнення;
- сприяння незаконному в'їзду та проживанню;
- вбивство, завдання тяжких тілесних ушкоджень;
- незаконна торгівля органами та тканинами людини;
- викрадення, незаконне позбавлення волі та захоплення заручників;
- расизм і ксенофобія;
- організоване або збройне пограбування;
- незаконна торгівля культурними цінностями, в тому числі антикваріатом і витворами мистецтва;
- оманливі дії;
- рекет і вимагання;
- виготовлення контрафактної та піратської продукції;
- підроблення адміністративних документів і торгівля ними;
- підроблення платіжних засобів;
- незаконна торгівля гормональними речовинами та іншими стимуляторами росту;
- незаконна торгівля ядерними або радіоактивними матеріалами;
- торгівля викраденими транспортними засобами;
- згвалтування;
- підпал;
- злочини, що підпадають під юрисдикцію Міжнародного кримінального суду;
- незаконне захоплення повітряних/морських суден;
- саботаж.

2. Рада може в будь-який час ухвалити рішення, діючи одностайно після проведення консультацій із Європейським Парламентом за обставин, викладених у статті 39(1) Договору, про доповнення наведеного у параграфі 1 списку іншими категоріями злочинів. Беручи до уваги звіт, поданий Комісією відповідно до статті 22 цього Рамкового рішення, Рада розглядає необхідність розширення або внесення змін до цього списку.

3. Стосовно злочинів, не зазначених у параграфі 1, держава, що виконує наказ, може визнавати й виконувати наказ про конфіскацію за умови, що дії, щодо яких було видано наказ, є злочином згідно з правом такої держави, який карається конфіскацією, незалежно від складу або визначення такого злочину в системі права держави, що видає наказ.

Стаття 7

Визнання та виконання

1. Компетентні органи держави, що виконує наказ, без додаткових формальностей визнають наказ про конфіскацію, переданий відповідно до статей 4 і 5, і вживають таких самих заходів для його негайного виконання, які необхідні для виконання наказу про конфіскацію, виданого органом держави, що виконує наказ, якщо такий орган не вирішить застосувати одну з підстав для невизнання або невиконання, передбачених у статті 8, або одну з підстав для відкладення, передбачених у статті 10.
2. Якщо запит про конфіскацію стосується конкретного об'єкта власності, компетентні органи держави, що видає наказ, та держави, що виконує наказ, можуть погодитись на конфіскацію у формі вимоги сплати грошової суми, що відповідає вартості власності, якщо це передбачено системою права цих держав.
3. Якщо наказ про конфіскацію стосується вимоги сплати грошової суми, компетентні органи держави, що виконує наказ, у разі неотримання платежу застосовують наказ про конфіскацію відповідно до параграфу 1 щодо будь-якого об'єкта власності, доступного для цієї мети.
4. Якщо наказ про конфіскацію стосується вимоги сплати грошової суми, компетентні органи держави, що виконує наказ, за потреби конвертують суму, що підлягає конфіскації, у валюту держави, що виконує наказ, за курсом обміну, встановленим на дату видання наказу про конфіскацію.
5. Кожна держава-член може заявити в декларації, переданій на зберігання до Генерального секретаріату Ради, що її компетентні органи не визнаватимуть і не виконуватимуть накази про конфіскацію власності, якщо такі накази були видані відповідно до розширених повноважень щодо конфіскації, зазначених у статті 2(d)(iv). Будь-яка така декларація може бути відкликана в будь-який час.

Стаття 8

Підстави для невизнання або невиконання

1. Компетентний орган держави, що виконує наказ про конфіскацію, може відмовити у визнанні або виконанні наказу, якщо довідка, передбачена статтею 4, не видана, є неповною або явно не відповідає наказу.
2. Компетентний судовий орган держави, що виконує наказ, також може згідно з правом такої держави відмовити у визнанні та виконанні наказу про конфіскацію за умови, якщо встановлено, що:
  - (a) виконання наказу про конфіскацію суперечить принципу *ne bis in idem*;
  - (b) в одному з випадків, зазначених у статті 6(3), наказ про конфіскацію стосується дій, які не є злочином, що карається конфіскацією згідно з правом держави, що виконує наказ; однак, що стосується податків чи зборів, митних зборів і валютних операцій, не допускається відмова у виконанні наказу про конфіскацію на тій підставі, що система права держави, що виконує наказ, не встановлює аналогічного податку чи збору або не містить аналогічних правил стосовно податків, зборів, митних зборів і валютних операцій, що передбачені системою права держави, що видає наказ;
  - (c) правом держави, що виконує наказ, передбачено імунітет або привілеї, що унеможлиблює виконання наказу про конфіскацію зазначеної власності в цій державі;
  - (d) права будь-якої заінтересованої сторони, в тому числі *bona fide* третіх сторін, згідно з правом держави, що виконує наказ про конфіскацію, унеможлиблюють його виконання, в тому числі, коли це є наслідком застосування засобів правового захисту відповідно до статті 9;

▼ M1

- (e) відповідно до довідки, передбаченої статтею 4(2), якщо особа не з'явилася особисто на судові засідання, у результаті якого було ухвалено наказ про конфіскацію, якщо тільки в довідці не зазначено, що особа, згідно з додатковими процесуальними вимогами національного права держави, що видає наказ:
  - (i) своєчасно:

— була викликана до суду особисто та таким чином повідомлена про заплановану дату та місце проведення судового засідання, в результаті якого було ухвалено наказ про конфіскацію, або в інший спосіб фактично отримала офіційну інформацію про заплановану дату і місце судового засідання таким чином, що було однозначно встановлено, що їй було відомо про заплановане судове засідання;

— та

(ii) була повідомлена, що наказ про конфіскацію може бути ухвалений у разі її відсутності на судовому засіданні;

або

(b) знаючи про заплановане судове засідання, надала доручення адвокату, що був призначений цією особою або державою, захищати її на судовому засіданні, і цей адвокат дійсно захищав особу на судовому засіданні;

або

(c) після вручення наказу про конфіскацію та безпосереднього повідомлення про право на повторний судовий розгляд чи апеляційне оскарження, в якому ця особа має право брати участь і в рамках якого дозволяється повторний розгляд справи по суті, включаючи нові докази, та в результаті якого первісне рішення може бути скасоване:

(i) прямо заявила, що він або вона не оскаржує наказ про конфіскацію;

— або

— не подала заяву про повторний судовий розгляд чи апеляційне оскарження протягом встановленого строку;

▼В

(f) наказ про конфіскацію ґрунтується на кримінальному провадженні щодо кримінальних злочинів, які:

— згідно з правом держави, що виконує наказ, вважаються вчиненими повністю або частково на її території або в місці, яке розглядають як її територію;

— або

— були вчинені за межами території держави, що видає наказ, а система права держави, яка його виконує, забороняє переслідування за ці злочини, якщо вони вчинені за межами її території;

(g) наказ про конфіскацію на думку такого органу був виданий за обставин, коли наказ про конфіскацію було видано згідно з розширеними повноваженнями, зазначеними у статті 2(d)(iv);

(h) виконання наказу про конфіскацію забороняється встановленими правовими строками давності в державі, що виконує наказ, якщо діяння підпадають під юрисдикцію такої держави відповідно до її кримінального права.

3. Якщо компетентний орган держави, що виконує наказ, вважає, що:

— наказ про конфіскацію був виданий за обставин, коли наказ про конфіскацію було видано згідно з розширеними повноваженнями, зазначеними у статті 2(d)(iii),

— та

— наказ про конфіскацію виходить за межі обсягу можливості вибору, ухваленої державою, що виконує наказ, відповідно до статті 3(2) Рамкового рішення 2005/212/ЮВС,

вона виконує наказ про конфіскацію щонайменше в обсязі, передбаченому стосовно аналогічних внутрішніх справ відповідно до національного права.

4. Перед ухваленням рішення про невизнання та невиконання наказу про конфіскацію згідно з параграфом 2, або обмеження його виконання згідно з параграфом 3, компетентні органи держави, що виконує наказ, будь-якими відповідними засобами приділяють окрему увагу консультаціям з

компетентними органами держави, що видає наказ. Консультації є обов'язковими, якщо наказ може ґрунтуватися на:

- параграфі 1;
- параграфі 2(a), (e), (f) або (g);
- параграфі 2(d) та інформації, яку не було надано відповідно до статті 9(3);
- або
- параграфі 3.

5. У разі неможливості виконати наказ про конфіскацію після консультацій із державою, що видає наказ, з тієї причини, що власність, яка підлягає конфіскації, вже конфіскована, зникла, була знищена, не може бути знайдена в місці, зазначеному в довідці, або місцезнаходження власності не було зазначено достатньо точно, необхідно негайно повідомити про це компетентні органи держави, що видає наказ.

Стаття 9

Засоби правового захисту від визнання та виконання в державі, що виконує наказ

1. З метою збереження прав будь-якої заінтересованої сторони, в тому числі bona fide третіх сторін, кожна держава-член вживає заходів, необхідних для їх забезпечення засобами правового захисту, які не призупиняють виконання наказу про конфіскацію відповідно до статті 7. Позов повинен бути поданий до суду держави, що видає наказ, відповідно національного права такої держави. Позов може призупинити дію наказу згідно з правом держави, що виконує наказ.

2. Суттєві підстави для видання наказу про конфіскацію не можуть бути оскаржені в суді держави, що видає наказ.

3. У разі подання позову до суду держави, що виконує наказ, компетентний орган держави, що видає наказ, повинен бути поінформований про такий позов.

Стаття 10

Відстрочення виконання

1. Компетентний орган держави, що виконує наказ, може відтермінувати виконання наказу про конфіскацію, який було передано відповідно до статей 4 і 5:

- (a) якщо наказ про конфіскацію стосується вимоги сплати грошової суми та на його думку існує ризик того, що загальна вартість, отримана від його виконання, може перевищувати суму, зазначену в наказі про конфіскацію внаслідок одночасного виконання наказу про конфіскацію в більш ніж одній державі-члені;
- (b) у випадках застосування засобів правового захисту, вказаних у статті 9;
- (c) якщо виконання наказу про конфіскацію може зашкодити поточному кримінальному розслідуванню — допоки це вважатиметься виправданим;
- (d) якщо він вважає за необхідне перекласти наказ про конфіскацію або його частину за рахунок держави, що виконує наказ, — на періоду часу, необхідного для перекладу;

або

- (e) якщо власність вже є предметом провадження щодо конфіскації в державі, що виконує наказ.

2. На період відстрочення, компетентний орган держави, що виконує наказ, вживає всіх заходів, які б він вжив у аналогічному внутрішньо-державному випадку для запобігання недоступності власності з метою виконання наказу про конфіскацію.

3. У разі відстрочення відповідно до параграфу 1(a), компетентний орган держави, що виконує наказ, негайно інформує компетентний орган держави, що видає наказ, будь-якими засобами, здатними

створювати письмове підтвердження, а компетентний орган держави, що видає наказ, виконує зобов'язання, визначенні в статті 14(3).

4. У випадках, вказаних у параграфах 1(b), (c), (d) і (e), компетентний орган держави, що виконує наказ, негайно передає компетентному органу держави, що видає наказ, звіт про відстрочення виконання наказу, включно з підставами для відстрочення і, за можливості, очікуваною тривалістю такого відстрочення, будь-якими засобами, здатними створювати письмове підтвердження.

У разі зникнення підстав для відстрочення, компетентний орган держави, що виконує наказ, негайно вживає заходів, необхідних для виконання наказу про конфіскацію, та інформує про це компетентний орган держави, що видає наказ, будь-якими засобами, здатними створювати письмове підтвердження.

Стаття 11

Множинні накази про конфіскацію

У разі опрацювання компетентними органами держави, що виконує наказ:

— двох або більше наказів про конфіскацію, які передбачають вимогу сплати грошової суми та які були видані щодо тієї самої фізичної або юридичної особи, і ця особа не має коштів у державі, що виконує наказ, достатніх для виконання всіх наказів;

— або

— двох або більше наказів про конфіскацію щодо того самого конкретного об'єкта власності, рішення про те, який з наказів про конфіскацію повинен бути виконаний або які з наказів повинні бути виконані, ухвалюється компетентним органом держави, що виконує наказ, згідно з правом такої держави з належним урахуванням усіх обставин, що можуть включати використання заморожених активів, відносну тяжкість і місце вчинення злочину, дати видачі та дати передання відповідних наказів.

Стаття 12

Право, що регулює виконання

1. Без обмеження дії параграфу 3, виконання наказу про конфіскацію регулюється правом держави, що виконує наказ, а рішення про порядок виконання та визначення всіх необхідних заходів приймаються виключно її органами.

2. Якщо особа може надати докази здійснення конфіскації повністю або частково в будь-якій державі, компетентний орган держави, що виконує наказ, належними засобами консультується з компетентним органом держави, що видає наказ. У разі конфіскації доходів, будь-яка частина суми, відшкодована відповідно до наказу про конфіскацію в будь-якій іншій державі, ніж держава, що виконує наказ, вираховується в повному обсязі з суми, що підлягає конфіскації в державі, що виконує наказ.

3. Наказ про конфіскацію щодо юридичної особи виконується навіть у разі невизнання державою, що виконує наказ, принципу кримінальної відповідальності юридичних осіб.

4. Держава, що виконує наказ, не може без згоди держави, що видає такий наказ, вжити заходів як альтернативу наказу про конфіскацію, в тому числі санкцій щодо позбавлення волі, або будь-яких заходів обмеження свободи особи внаслідок передавання відповідно до статей 4 і 5.

Стаття 13

Амністія, помилування, перегляд наказу про конфіскацію

1. Амністія та помилування можуть бути надані державою, що видає наказ, і державою, яка його виконує.

2. Подання щодо перегляду наказу визначається виключно державою, що видає наказ.

Стаття 14

Наслідки передавання наказів про конфіскацію

1. Передавання наказу про конфіскацію одній або декільком державам, які виконують наказ, відповідно до статей 4 і 5 не обмежує право держави, що видає наказ, на виконання нею наказу про конфіскацію.
2. Якщо наказ про конфіскацію стосується вимоги сплати грошової суми одній або декільком державам, загальна вартість, отримана від його виконання, не повинна перевищувати максимальну суму, зазначену в наказі про конфіскацію.
3. Компетентний орган держави, що видає наказ, негайно інформує компетентний орган відповідної держави, що виконує наказ, будь-якими засобами, здатними створювати письмове підтвердження:
  - (а) якщо він вважає, що існує ризик перевищення максимальної суми внаслідок виконання наказу, наприклад на основі інформації, переданої державою, що виконує наказ, відповідно до статті 10(3). У разі застосування статті 10(1)(а), компетентний орган держави, що видає наказ, повинен якнайшвидше поінформувати компетентний орган держави, що виконує наказ, про зникнення такого ризику;
  - (б) якщо наказ про конфіскацію повністю або частково виконано в державі, що видає наказ, або в іншій державі, що виконує наказ, потрібно зазначити суму, на яку наказ про конфіскацію ще не виконано;
  - (с) якщо після передавання наказу про конфіскацію відповідно до статей 4 і 5 орган держави, що видає наказ, отримує будь-яку суму, яку особа сплатила добровільно за наказом про конфіскацію, застосовується стаття 12(2).

Стаття 15

Припинення виконання

Компетентний орган держави, що видає наказ, негайно інформує компетентний орган держави, що виконує наказ, будь-якими засобами, здатними створювати письмове підтвердження, про будь-яке рішення або захід, відповідно до якого наказ з будь-якої іншої причини не виконується або відкликається з держави, яка його виконує. Держава, що виконує наказ, припиняє його виконання одразу після повідомлення компетентного органу держави, що видає наказ, про таке рішення або захід.

Стаття 16

Розпорядження конфіскованою власністю

1. Держава, що виконує наказ, розпоряджається грошовими коштами, отриманими внаслідок виконання наказу про конфіскацію, таким чином:
  - (а) якщо сума коштів, отриманих внаслідок виконання наказу про конфіскацію, є меншою або дорівнює 10 000 євро, її отримує держава, що виконує наказ;
  - (б) у всіх інших випадках держава, що виконує наказ, повертає державі, що видає наказ, 50% суми, отриманої внаслідок виконання наказу про конфіскацію.
2. Розпорядження власністю, іншою ніж грошові кошти, отриманою внаслідок виконання наказу про конфіскацію, здійснюється в один із наведених нижче способів за рішенням держави, що виконує наказ:
  - (а) продаж власності. У цьому випадку доходом від продажу розпоряджаються відповідно до параграфу 1;
  - (б) передавання власності державі, що видає наказ. Якщо наказ про конфіскацію стосується вимоги сплати грошової суми, власність може бути передана державі, що видає наказ, виключно за її згоди;
  - (с) у разі неможливості застосування пунктів (а) або (б), власністю можуть розпоряджатися іншим чином згідно з правом держави, що виконує наказ.
3. Незважаючи на параграф 2, від держави, що виконує наказ, не можна вимагати продажу або повернення конкретних об'єктів, що підлягають конфіскації за наказом, якщо це предмети культури, які є частиною національної культурної спадщини цієї держави.
4. Параграфи 1, 2 і 3 застосовуються, якщо інше не погоджено між державою, що видає наказ, і державою, яка його виконує.

Стаття 17

Інформація про результати виконання

Компетентний орган держави, що виконує наказ, негайно інформує компетентний орган держави, що видає наказ, будь-якими засобами, здатними створювати письмове підтвердження, про:

- (a) передавання наказу про конфіскацію компетентному органу відповідно до статті 4(5);
- (b) будь-яке рішення про невизнання наказу про конфіскацію, а також про підстави такого рішення;
- (c) повне або часткове невиконання наказу на підставах, вказаних у статті 11, статті 12(1) і (2) або статті 13(1);
- (d) виконання наказу — якнайшвидше;
- (e) застосування альтернативних заходів відповідно до статті 12(4).

Стаття 18

Відшкодування

1. Без обмеження дії статті 9(2), держава, що виконує наказ, несе відповідальність за шкоду, завдану одній із заінтересованих сторін, зазначених у статті 9, через виконання наказу про конфіскацію, переданого їй відповідно до статей 4 і 5, а держава, що видає наказ, відшкодовує державі, що виконує наказ, будь-які кошти, сплачені за збитки внаслідок такої відповідальності зазначеної сторони, за винятком випадків, коли шкода або будь-яка її частина обумовлена винятково поведінкою держави, що виконує наказ.

2. Параграф 1 не обмежує дію національного права держав-членів стосовно позовів фізичних або юридичних осіб щодо відшкодування шкоди.

Стаття 19

Мови

- 1. Довідка повинна бути перекладена офіційною мовою або однією з офіційних мов держави, що виконує наказ.
- 2. При ухваленні цього Рамкового рішення або пізніше будь-яка держава-член може заявити в декларації, переданій на зберігання Генеральному секретаріату Ради, що вона буде приймати переклад однією або декількома іншими офіційними мовами установ Європейських Співтовариств.

Стаття 20

Витрати

- 1. Без обмеження статті 16, держави-члени не можуть вимагати одна від одної відшкодування витрат, що виникають у зв'язку із застосуванням цього Рамкового рішення.
- 2. Якщо держава, що виконує наказ, понесла витрати, які вона вважає великими або винятковими, вона може запропонувати державі, що видає наказ, розділити ці витрати. Держава, що видає наказ, бере до уваги будь-яку таку пропозицію на підставі детальних специфікацій, наданих державою, що виконує наказ.

Стаття 21

Зв'язок із іншими угодами та домовленостями

Це Рамкове рішення не повинне впливати на застосування двосторонніх або багатосторонніх угод чи домовленостей між державами-членами, оскільки такі угоди чи домовленості допомагають додатково спростити чи полегшити процедури виконання наказів про конфіскацію.

Стаття 22

Імплементация

1. Держави-члени вживають необхідних заходів для забезпечення дотримання положень цього Рамкового рішення до 24 листопада 2008 року.
2. Держави-члени передають до Генерального секретаріату Ради і до Комісії текст положень, які транспонують у їхнє національне право зобов'язання, що виникають із цього рамкового Рішення. На основі звіту, підготовленого на основі цієї інформації Комісією, Рада до 24 листопада 2009 року оцінює, якою мірою держави-члени вжили заходів, необхідних для виконання цього Рамкового рішення.
3. Генеральний секретаріат Ради повідомляє держави-члени та Комісію про декларації, підготовлені відповідно до статей 7(5) і 19(2).
4. Держава-член, що неодноразово стикалася із проблемами або недостатньою активністю іншої держави-члена у взаємному визнанні та виконанні наказів про конфіскацію, які не було врегульовано шляхом двосторонніх консультацій, інформує Раду з метою оцінювання імплементации цього Рамкового рішення на рівні держав-членів.
5. На початку календарного року держави-члени, що діють як держави, які виконують наказ, інформують Раду та Комісію про кількість випадків, в яких було застосовано статтю 17(b), та надають стислий виклад підстав її застосування.

До 24 листопада 2013 року, Комісія повинна підготувати звіт на основі отриманої інформації з зазначенням будь-яких ініціатив, які вона вважатиме за потрібне.

Стаття 23

Набуття чинності

Це Рамкове рішення набуває чинності в день його публікації в *Офіційному віснику Європейського Союзу*.

ДОДАТОК

ДОВІДКА

вказана в статті 4 Рамкового Рішення Ради 2006/783/ІОВС про застосування принципу взаємного визнання до наказів про конфіскацію

(a) Держави, що видають і виконують наказ:

Держава, що

видає наказ: .....

Держава, що

виконує наказ: .....

(b) Суд, який видав наказ про конфіскацію:

Офіційна

назва: .....

Адреса: .....

Реєстраційний

номер справи: .....

Тел.: (код країни) (код

регіону/міста): .....

Факс: (код країни) (код

регіону/міста): .....

Електронна адреса (за

наявності): .....

Мови спілкування з Судом:

Контактні дані особи (осіб), до якої(яких) можна звернутися для отримання додаткової інформації з метою виконання наказу про конфіскацію, або, якщо застосовно, з метою координації виконання наказу про конфіскацію, переданого двом або більше державам, які його виконують, або з метою передання державі, що видає наказ, грошових коштів або власності, отриманих внаслідок виконання (ім'я, посада/звання, тел., факс та, за наявності, електронна адреса):

.....
.....
.....

(c) Орган, уповноважений виконувати наказ про конфіскацію в державі, що видає наказ (якщо орган відрізняється від Суду, визначеного в пункті (b)):

Офіційна
назва: _____

Адреса: _____

Тел.: (код країни) (код регіону/міста): _____

Факс: (код країни) (код
регіону/міста): _____

Електронна адреса (за
наявності): _____

Мови спілкування з органом, уповноваженим виконати наказ: _____

Контактні дані особи (осіб), до якої(яких) можна звернутися для отримання додаткової інформації з метою виконання наказу про конфіскацію, або, якщо застосовно, з метою координації виконання наказу про конфіскацію, переданого двом або більше державам, які його виконують, або з метою передання державі, що видає наказ, грошових коштів або власності, отриманих внаслідок виконання (ім'я, посада/звання, тел., факс та, за наявності, електронна адреса): _____

(d) Якщо центральний орган призначено відповідальним за відправлення та адміністративне отримання наказів про конфіскацію в державі, що видає наказ:
Назва центрального органу: _____

Контактна особа, якщо застосовно (звання/ранг та
ім'я): _____

Адреса: _____

Реєстраційний
номер справи: _____

Тел.: (код країни) (код регіону/міста): _____

Факс: (код країни) (код регіону/міста): _____

Електронна адреса (за
наявності): _____

- (e) Орган або органи, до якого можна звернутися (якщо заповнено пункти (c) та/або (d)):
- Орган, зазначений у пункті (b)
Можна звернутися з питаннями з приводу: .....
  - Орган, зазначений у пункті (c)
Можна звернутися з питаннями з приводу: .....
  - Орган, зазначений у пункті (d)
Можна звернутися з питаннями з приводу: .....

(f) Якщо наказ про конфіскацію є продовженням наказу про заморожування, переданого державі, що виконує наказ, відповідно до Рамкового рішення Ради 2003/577/ЮВС від 22 липня 2003 року щодо виконання в Європейському Союзі наказів про заморожування власності або доказів ⁽¹⁾, надайте відповідну інформацію для ідентифікації наказу про заморожування (дати видання та передання наказу про заморожування, орган, до якого він був переданий, вихідний номер, за наявності): .....

- (g) Якщо наказ про конфіскацію було передано більш ніж одній державі, що виконує наказ, надайте наступну інформацію:
1. Наказ про конфіскацію було передано для виконання іншій наступній державі(ам) (країна та орган): .....
  2. Наказ про конфіскацію переданий для виконання більш ніж одній державі, оскільки (позначте відповідні клітинки):
    - 2.1. Якщо наказ про конфіскацію виданий щодо одного або декількох конкретних об'єктів власності:
      - Вважається, що різні конкретні об'єкти власності, що підлягають конфіскації, розташовані в різних державах, які виконують наказ
      - Конфіскація конкретного об'єкта власності передбачає проведення заходів в двох або більше державах, які виконують наказ.
      - Вважається, що конкретний об'єкт власності, який підлягає конфіскації згідно з наказом, розташований в одній з двох або більше визначених держав, що виконують наказ.
    - 2.2. Якщо наказ про конфіскацію стосується вимоги сплати грошової суми:
      - Зазначена власність не була заморожена відповідно до Рамкового рішення 2003/577/ЮВС від 22 липня 2003 року про виконання в Європейському Союзі наказів про заморожування власності або доказів.
      - Вартість власності, що може бути конфіскована в державі, що видає наказ про конфіскацію, та в будь-якій державі, що його виконує, є недостатньою для стягнення суми в повному обсязі за таким наказом.
      - Інша причина(и) (необхідно уточнити): .....

⁽¹⁾ ОВ L 196, 02.08.2003, с. 45.

(h) Інформація про фізичну чи юридичну особу, щодо якої видано наказ про конфіскацію:

1. Фізична особа:

Ім'я: .....

Прізвище(а): .....

Дівоче прізвище, (якщо застосовно): .....

Псевдоніми, (якщо застосовно): .....

Стать: .....

Громадянство: .....

Ідентифікаційний номер або номер соціального страхування
(за можливості): .....

Дата народження: .....

Місце

народження: .....

Остання відома

адреса: .....

Мова або мови, які розуміє особа (якщо відомо): .....

1.1. Якщо наказ про конфіскацію стосується вимоги сплати грошової суми:

Наказ про конфіскацію переданий державі, що його виконує оскільки
(позначте відповідну клітинку):

- (a) компетентний орган держави, що видає наказ, обґрунтовано вважає, що фізична або юридична особа, щодо якої видано наказ про конфіскацію, має власність або дохід у держави, що виконує наказ. Додайте наступну інформацію:

Підстави вважати, що особа має власність/дохід: .....

Опис власності особи/джерела доходу: .....

Місцезнаходження власності особи/джерела доходу (якщо невідомо, зазначити останнє відоме місцезнаходження): .....

- (b) немає жодних обґрунтованих підстав, про які йдеться в пункті (a), які б дозволяли державі, що видає наказ, визначити державу-член, до якої може бути направлений наказ про конфіскацію, а особа, щодо якої був виданий наказ про конфіскацію, зазвичай є резидентом держави, що виконує наказ. Додайте наступну інформацію:
Звичайне місце проживання в державі, що виконує наказ: .....

- 1.2. Якщо наказ про конфіскацію стосується конкретного об'єкта(ів) власності:
Наказ про конфіскацію переданий державі, що його виконує оскільки (позначте відповідну клітинку):
- (а) конкретний об'єкт(и) власності розташований(і) в державі, що виконує наказ. (Див. пункт (i))
  - (b) держава, що видає наказ, має обґрунтовані підстави вважати, що всі або частина конкретного(их) об'єкта(ів) власності, що підлягає(ють) конфіскації за наказом, розташовані в державі, що виконує наказ. Додайте наступну інформацію:
Підстави вважати, що конкретний об'єкт(и) власності розташований у державі, що виконує наказ: .....
  - (c) немає жодних обґрунтованих підстав, зазначених в пункті (b), які б дозволяли державі, що видає наказ, визначити державу-член, до якої може бути направлений наказ про конфіскацію, а особа, щодо якої був виданий наказ про конфіскацію, зазвичай є резидентом держави, що виконує наказ. Додайте наступну інформацію:
Звичайне місце проживання в державі, що виконує наказ: .....

2. **Юридична особа:**

Ім'я: .....

Організаційно-

правова форма

юридичної особи: .....

Реєстраційний номер (за наявності)

(¹): .....

Зареєстрований офіс (за

наявності) (¹): .....

Адреса юридичної особи: .....

- 2.1. Якщо наказ про конфіскацію стосується вимоги сплати грошової суми:
Наказ про конфіскацію переданий державі, що його виконує оскільки (позначте відповідну клітинку):

- (а) держава, що видає наказ, має обґрунтовані підстави вважати, що юридична особа, щодо якої видано наказ про конфіскацію, має власність або дохід у державі, що виконує наказ. Додайте наступну інформацію:
Підстави вважати, що особа має власність/дохід: .....

Опис власності особи/джерела доходу: .....

Місцезнаходження власності особи/джерела доходу (якщо невідомо, зазначити останнє відоме місцезнаходження): .....

(¹) Якщо наказ про конфіскацію переданий державі, що його виконує, оскільки юридична особа, щодо якої було видано наказ про конфіскацію, має зареєстрований офіс у цій державі, необхідно заповнити реєстраційний номер та адресу зареєстрованого офісу.

- (b) немає жодних обґрунтованих підстав, зазначених в пункті (а), які дозволяли б державі, що видає наказ, визначити державу-член, якій може бути переданий наказ про конфіскацію, а юридична особа, щодо якої видано наказ про конфіскацію, має зареєстрований офіс в державі, що виконує наказ. Додайте наступну інформацію:
Зареєстрований офіс в державі, що виконує наказ: .....

2.2. Якщо наказ про конфіскацію стосується конкретного об'єкта(ів) власності:

Наказ про конфіскацію переданий державі, що його виконує оскільки (позначте відповідну клітинку):

- (a) конкретний об'єкт(и) власності розташований(і) в державі, що виконує наказ. (Див. пункт (i))
- (b) держава, що видає наказ, має обґрунтовані підстави вважати, що всі або частина конкретного(их) об'єкта(ів) власності, що підлягає(ють) конфіскації за наказом, розташовані в державі, що виконує наказ. Додайте наступну інформацію:
Підстави вважати, що конкретні об'єкти власності розташовані у державі, що виконує наказ: .....

- (c) немає жодних обґрунтованих підстав, зазначених у пункті (b), які дозволяли б державі, що видає наказ, визначити державу-член, якій може бути переданий наказ про конфіскацію, а юридична особа, щодо якої видано наказ про конфіскацію, має зареєстрований офіс у державі, що виконує наказ. Додайте наступну інформацію:
Зареєстрований офіс у державі, що виконує наказ: .....

- (i) **Наказ про конфіскацію**
Наказ про конфіскацію було видано (дата): .....
- Остаточна версія наказу про конфіскацію
(дата): .....
- Вихідний номер наказу про конфіскацію (за наявності): .....

1. Інформація про характер наказу про конфіскацію

1.1. Вкажіть (позначте відповідну(і) клітинку(и)), якщо наказ про конфіскацію стосується:

- розміру грошової суми:

Суми конфіскації в державі, що виконує наказ, із зазначенням валюти (цифрами та словами): .....

Загальні суми, що підлягають конфіскації, із зазначенням валюти (цифрами та словами): Опис власності особи/джерела доходу: .....

- конкретного(их) об'єкту(ів) власності:

Опис конкретного(их) об'єкту(ів) власності: .....

Місцезнаходження конкретного об'єкту(ів) власності (якщо невідомо, зазначте останнє відоме місцезнаходження): .....

Якщо конфіскація конкретного(их) об'єкту(ів) власності передбачає проведення заходів в більш ніж одній державі, що виконує наказ, опис заходів, яких необхідно вжити: .....

1.2. Суд постановив, що власність (позначте відповідну(і) клітинку(и)):

- (i) є доходами, одержаними від злочину, або еквівалентом повної або часткової вартості таких доходів,
- (ii) є засобами вчинення таких злочинів,
- (iii) підлягає конфіскації внаслідок застосування розширених повноважень щодо конфіскації в державі, що видає наказ, відповідно до пунктів (a), (b) і (c). Підставою для такого рішення є те, що Суд, на основі конкретних фактів, повністю переконаний, що відповідна власність одержана від:
  - (a) злочинної діяльності засудженого до винесення обвинувального вироку за злочин, який суд вважає обґрунтованим за обставин конкретного випадку,
  - (b) подібної злочинної діяльності засудженої особи до винесення обвинувального вироку за злочин, який суд вважає обґрунтованим за обставин конкретного випадку, або
  - (c) злочинної діяльності засудженої особи й встановлено, що вартість власності непропорційна законному доходу засудженої особи.

- (iv) підлягає конфіскації згідно з будь-яким іншим положенням, що стосується розширених повноважень щодо конфіскації, як вони визначені правом держави, що видає наказ.

Якщо йдеться про дві або більше категорій конфіскації, надайте інформацію про те, яку власність конфіскують відповідно до якої категорії: _____

2. Інформація про злочин(и), щодо якого(их) виданий наказ про конфіскацію
- 2.1. Стислий виклад фактів та опис обставин, за яких було вчинено злочини, щодо яких видано наказ про конфіскацію, в тому числі час і місце:

_____

_____

_____

_____

- 2.2. Характер та правова класифікація злочину(в), щодо якого видано наказ про конфіскацію, та застосовного правового положення/кодексу, на підставі якого було ухвалено рішення:

_____

_____

_____

_____

- 2.3. Якщо застосовно, вкажіть один або декілька з таких злочинів, до яких відносяться злочини, зазначені в пункті 2.2, якщо злочин(и) карається в державі, що видає наказ, позбавленням волі на максимальний строк не менше 3 років (позначте відповідну(і) клітинку(и)):

- участь у злочинній організації;
- тероризм;
- торгівля людьми;
- сексуальна експлуатація дітей і дитяча порнографія;
- незаконна торгівля наркотичними засобами та психотропними речовинами;
- незаконна торгівля зброєю, боєприпасами та вибуховими речовинами;
- корупція;
- шахрайство, в тому числі шахрайство, що впливає на фінансові інтереси Європейських Співтовариств у розумінні Конвенції від 26 липня 1995 року про захист фінансових інтересів Європейських Співтовариств;

- відмивання доходів, одержаних злочинним шляхом;
- підроблення грошей, у тому числі євро;
- злочини, пов'язані з комп'ютерними технологіями;
- екологічні злочини, в тому числі незаконна торгівля тваринами таких видів, що перебувають під загрозою вимирання, а також рослинами таких видів і сортів, що перебувають під загрозою зникнення;
- сприяння незаконному в'їзду та проживанню;
- вбивство, завдання тяжких тілесних ушкоджень;
- незаконна торгівля органами та тканинами людини;
- викрадення, незаконне позбавлення волі та захоплення заручників;
- расизм та ксенофобія;
- організоване або збройне пограбування;
- незаконна торгівля культурними цінностями, в тому числі антикваріатом і витворами мистецтва;
- оманливі дії;
- рекет і вимагання;
- виготовлення контрафактної та піратської продукції;
- підроблювання адміністративних документів та незаконна торгівля ними;
- підроблення платіжних засобів;
- незаконна торгівля гормональними речовинами та іншими стимуляторами росту;
- незаконна торгівля ядерними або радіоактивними матеріалами;
- торгівля викраденими транспортними засобами;
- зґвалтування;
- підпал;
- злочини, що підпадають під юрисдикцію Міжнародного кримінального суду;
- незаконне захоплення повітряних/морських суден;
- саботаж.

2.4. Мірою, в якій до злочину(ів), щодо якого було видано наказ про конфіскацію відповідно до пункту 2.2, не застосовується пункт 2.3, надайте повний опис відповідного злочину(ів) (це стосується фактів злочинної діяльності, на відміну, наприклад, від правових класифікацій):

- (j) Провадження, внаслідок якого було видано наказ про конфіскацію
- Зазначте наступне стосовно провадження, внаслідок якого було видано наказ про конфіскацію (позначте відповідну клітинку(и)):
- (a) Особа особисто з'явилася на судове засідання.
  - (b) Особа особисто з'явилася на судове засідання, її представляв адвокат.
  - (c) Особа не з'явилася на судове засідання, і її не представляв адвокат.
- Підтверджено, що:
- особу було поінформовано особисто, або через компетентного представника, призначеного відповідно до національного права, про провадження відповідно до національного права держави, що видає наказ, або
  - особа зазначила, що він чи вона не оскаржує наказ про конфіскацію.

- (k) Конверсія та передання власності
1. Якщо наказ про конфіскацію стосується окремого об'єкту власності, зазначте, чи дозволяє держава, що видає наказ, проведення конфіскації в державі, що виконує наказ, у формі вимоги сплати грошової суми, еквівалентної вартості власності.
    - так
    - ні
  2. Якщо наказ про конфіскацію стосується вимоги сплати грошової суми, зазначте, чи не заборонено передання власності державі, що видає наказ, за винятком грошових коштів, отриманих внаслідок виконання наказу про конфіскацію:
    - так
    - ні

(l) Альтернативні заходи, в тому числі санкції щодо позбавлення волі

1. Зазначте, чи дозволяє держава, що видає наказ, державі, що його виконує, застосовувати альтернативні заходи в разі повної або часткової неможливості виконання наказу про конфіскацію:
  - так
  - ні
2. Якщо так, зазначте, які санкції можна застосувати (характер і максимальне покарання, передбачене санкціями):
  - Тримання під вартою (максимальний термін): _____
  - Громадські роботи (або еквівалент) (максимальний термін): _____
  - Інші санкції (опис): _____

(m) Інші обставини, що стосуються конкретного випадку (необов'язкова інформація): _____

_____

_____

(n) Наказ про конфіскацію додається до довідки.
 Підпис органу, який видав довідку та/або його представника, який підтверджує, що зміст довідки є точним: _____

_____

_____

Ім'я: _____

Займана посада (звання/ранг): _____

Дата: _____

Офіційна печатка (якщо наявна): _____

(¹) ОВ С 184, 02.08.2002, с. 8.

(²) Висновок, наданий 20 листопада 2002 року (ОВ С 25 Е, 29.01.2004, с. 205).

(³) ОВ L 182, 05.07.2001, с. 1.

(⁴) ОВ L 196, 02.08.2003, с. 45.

(⁵) ОВ L 68, 15.03.2005, с. 49.

(⁶) ОВ L 74, 27.03.1993, с. 74. Директива з останніми змінами, внесеними Директивою Європейського Парламенту і Ради 2001/38/ЄС (ОВ L 187, 10.07.2001, с. 43).